

- serne indebærer større risici end salg på hjemmemarkedet. Det fører til konkurrenceforvriddning, hvis der gælder væsentlig forskellige regler for henholdsvis transaktioner på hjemmemarkedet og transaktioner på tværs af grænserne.
- (11) De seneste statistikker viser, at der, i bedste fald, i mange medlemsstater ikke er sket en forbedring med hensyn til forsinket betaling siden vedtagelsen af henstillingen af 12. maj 1995.
- (12) Det tilsigtede mål, bekæmpelse af forsinket betaling inden for det indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne hver for sig. Det kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Nærværende direktiv går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilsigtede mål. Dette direktiv opfylder derfor i sin helhed de krav, der følger af subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5.
- (13) Dette direktiv er begrænset til betalinger, der sker som vederlag for handelstransaktioner, og regulerer ikke transaktioner med forbrugere, renter i forbindelse med andre betalinger, f.eks. betalinger i henhold til lovgivningen om checks og vekslers, eller betalinger som kompensation for skade, herunder betalinger fra forsikringselskaber.
- (14) Det forhold, at liberale erhverv er omfattet af dette direktiv, betyder ikke at medlemsstaterne skal behandle dem som virksomheder eller handelsforetagender på andre områder end dem, der er omfattet af dette direktiv.
- (15) Dette direktiv definerer udelukkende udtrykket »tvangsfuldbyrdsgrundlag«, men vedrører ikke de forskellige procedurer for tvangsfuldbyrdelse af et sådant grundlag og fastsætter ikke, på hvilke betingelser tvangsfuldbyrdelse af et sådant grundlag kan standses eller suspenderes.
- (16) Forsinket betaling udgør et kontraktbrud, som er blevet finansielt tiltrækkende for skyldnere i de fleste medlemsstater som følge af lave morarenter og/eller langsomme inddrivelsesprocedurer. En afgørende ændring, herunder kompensation til kreditorer for påløbne omkostninger, er nødvendig for at vende denne tendens og sikre, at konsekvenserne af forsinket betaling bliver af en sådan art, at de er et incitament til ikke at betale for sent.
- (17) Passende kompensation for omkostningerne ved inddrivelse anfægter ikke de nationale bestemmelser, hvorefter en national dommer kan tilkende kreditor yderligere kompensation for lidt skade som følge af skyldners forsinkede betaling, ligesom det må tages i betragtning, at der kan være ydet kompensation for de påløbne omkostninger i form af betalte renter for forsinket betaling.
- (18) Direktivet tager hensyn til spørgsmålet om lange aftalemæssige betalingsfrister, og navnlig, at der kan forekomme visse kategorier af kontrakter, hvor en længere betalingsperiode i forbindelse med en begrænsning af aftalefriheden eller en højere rente kan være berettiget.
- (19) Direktivet bør forebygge misbrug af aftalefriheden til skade for kreditor. Der kan være tale om misbrug, hvis hovedformålet med en aftale er, at skyldner får yderligere likviditet på kreditors bekostning, eller hvis hovedentreprenøren pålægger leverandørerne eller underleverandørerne betalingsvilkår, som ikke er rimelige i forhold til de vilkår, der gælder for ham selv. Direktivet griber ikke ind i nationale bestemmelser om kontraktindgåelse eller om gyldigheden af kontraktbestemmelser, der er urimelige for skyldneren.
- (20) Konsekvenserne af forsinket betaling vil kun have præventiv virkning, hvis de ledsages af hurtige og effektive retsprocedurer, der kun medfører små omkostninger for kreditor. I overensstemmelse med forbuddet mod forskelsbehandling i traktatens artikel 12 bør disse procedurer være tilgængelige for alle kreditorer, der er etableret i Fællesskabet.
- (21) Kreditorer bør kunne gøre et ejendomsforbehold gældende på et ikke-diskriminatorisk grundlag overalt i Fællesskabet, hvis ejendomsforbeholdet er gyldigt i henhold til de nationale bestemmelser, der skal anvendes på forholdet i henhold til den internationale privatret.
- (22) Dette direktiv skal indeholde bestemmelser om alle handelstransaktioner mellem virksomheder eller mellem virksomheder og offentlige myndigheder i betragtning af, at sidstnævnte foretager et stort antal betalinger.